

Wprowadzenie w 2 Kor 5,1-10

LECTIO DIVINA NA CAŁY TYDZIEŃ

- Każdego dnia o stałej porze przeprowadź Lectio Divina:

C- czytanie; G- gromadzenie; R- rozważanie; K- konfrontacja; M- modlitwa; K-placja- kontemplacja

Piątek

C¹ Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczy nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwałą w niebie.

Gromadzenie

Izajasz kwestię przemijania, śmierci rozwija przy pomocy obrazu namiotu, który się zwija.

Piotr mówi także o bliskim zwijaniu Jego namiotu, czyli nadchodzącym końcu życia

G w.1 Iz 38,12 Mieszkanie me rozbiorą i przeniosą ode mnie jak namiot pasterzy. Zwijam jak tkacz moje życie². On mnie odcina od nici. Za dzień i jedną noc mnie zamęcysz.

Ez 4,15 A On rzekł do mnie: «Patrz, zezwalam ci, byś upiekł sobie pokarm na nawozie wołowym zamiast na ludzkim».

2 P 1,13 Uważam zaś za słuszne pobudzić waszą pamięć, dopóki jestem w tym namiocie³, ¹⁴ bo wiem, że bliskie jest zwinięcie mojego namiotu, jak to nawet Pan nasz Jezus Chrystus dał mi poznać.

RUMINATIO w 2 Liście do Koryntian 5,1-10.

Od światła, które zostało rzucone na nasz tekst w Gromadzeniu przechodzimy do właściwego „przeżucia, przetrawienia” tekstu. Wchodzimy bardzo głęboko w treść wiersza. Wcześniej dzięki lekturze Komentarzy biblijnych otrzymaliśmy zrozumienie tekstu.

Paweł mówi o wiedzy. Ta wiedza dotyczy zniszczenia „przybytku doczesnego zamieszkania”. W Biblii Paulistowskiej jest mowa o namiocie. Jest różnica w znaczeniu „przybytek”, a namiot. Przybytek był sporządzony przez Mojżesza na polecenie Boga. W nim mieszkał Bóg. Natomiast Izraelici mieszkali podczas wędrówki przez pustynię w namiotach.

Paweł mówi dalej o domu wiecznie trwałym w niebie. Gdybyśmy zatrzymali się literalnie nad tekstem doprowadziłoby to nas do rozmyślania nad nietrwałością naszego mieszkania ziemskiego i trwałością mieszkania w niebie. Jezus przecież mówi, że tam jest mieszkań wiele. Z Komentarzy wiemy, że pod namiotem kryje się ciało. Dlatego powinniśmy rozważyć, że nasze ciało ulegnie zniszczeniu.

R w.1 Rozważ, że ciało człowieka ulegnie zniszczeniu, w niebie natomiast otrzymamy coś trwałego

K w.1 Czy oczekujesz, że w niebie będziesz miał ciało uwielbione, trwałe?

M w.1 Jeśli nawet zniszczeje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga,

K-placja w.1 Kontemplujmy chwalebne ciało Jezusa po zmartwychwstaniu.

Sobota

C² Tak przeto teraz wzdychamy, pragnąc przyodziać się w nasz niebieski przybytek¹, ³ o ile tylko odziani, a nie nadzy będziemy².

Ruminatio w.2

Św. Paweł mówi o pragnieniach jakie żywi. Pragnie już mieć ciało uwielbione nazywane tu „niebieskim przybytkiem”. Zwróćmy uwagę na Pawłowe „teraz”. Są to pragnienia aktualne.

R w.2-3 Rozważ jakie pragnienia towarzyszyły Pawłowi odnośnie nieba.

K w.2-3 Czy jak Paweł wzdychasz do ciała uwielbionego w niebie?

M w.2-3 Tak przeto teraz wzdychamy

K-placja w. 2-3 Kontemplujmy Jezusa, który prosi Marie Magdalenę, by⁷ Go nie zatrzymywała

Niedziela

C⁴ Dlatego właśnie udęczeni wzdychamy, pozostając w tym przybytku, bo nie chcielibyśmy go utracić, lecz przywdziać na niego nowe odzienie, aby to, co śmiertelne, wchłonięte zostało przez życie.

Gromadzenie

Mędrzec Pański wyraża przekonanie, że nie jesteśmy w stanie poznać Boże zamysły. Paweł nie mógł rozeznaczyć momentu otrzymania ciała uwielbionego. W tym sensie słowa Mędrca rzucają światło na wypowiedź Pawła.

Paweł w liście do Rzymian podkreśla wzdychanie w oczekiwaniu na dokupienie ciała. To pozwala lepiej zrozumieć tę przenośnię o „przybytku”

W 1 do Koryntian Paweł podkreśla, że spalenie ciała, wobec braku miłości jest stratą.

G w.4 Mdr 9,13 Któż bowiem z ludzi rozeznaczy zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana?

Rz 8,23 Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary² Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy, oczekując² - odkupienia naszego ciała.

1 Kor 13,3n I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie², lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał.

Ruminatio w .4

Wchodzimy w rozdarcie duchowe. Człowiek nie chce pozbyć się ciała ziemskiego. Chciałby, by ono stało się uwielbionym. To przechodzi nasze ludzkie możliwości.

R w.4 Rozważ cierpienie jakie wywołuje pragnienie nałożenia na obecne ciało ziemskie, ciała uwielbionego

K w.4 Czy przeżywasz jak św. Paweł cierpienie

M w.4 Udręczeni wzdychamy, pozostając w tym przybytku

K-placja w.4 Kontemplujemy uwielbione ciało Jezusa

Poniedziałek

C⁵ A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek³.⁶ Tak więc, mając tę ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana.

Gromadzenie

Paweł wyraża prawdę o potrzebie ciała uwielbionego.

W Liście do Efezjan wyraźnie podkreśla nasze naznaczenie pieczęcią Ducha Świętego.

G w.5 1 Kor 15,53 Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziało się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziało się w nieśmiertelność.

Ef 1,13 W Nim także i wy³ usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią⁴ Ducha Świętego, który był obiecany.

Ruminatio w.5

Paweł podkreśla fakt naszego uzdolnienia do owej przemiany dzięki Duchowi, który jest tu nazwany „poręczycielem” (Biblia Paulistowska).

R w.5 Rozważ, że jako chrześcijanie zostaliśmy uzdolnieni do przemiany z ciała ziemskiego w niebieskie dzięki Duchowi świętemu.

K w.5 Czy masz świadomość wiary do czego uzdolnił ciebie Duch Święty.

M w.5 Bóg dał nam Ducha jako zadatek

K-placja w.5 Kontemplujmy Ducha świętego działającego w nas.

Gromadzenie

Autor Listu do Hebrajczyków wspomina tych, którzy Ziemię Obiecaną oglądali tylko z dala. Ma tu na myśli Mojżesza G w.6 Hbr 11,13-18 ¹³ W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi⁸. ¹⁴ Ci bowiem, co tak mówią, okazują, że szukają ojczyzny. ¹⁵ Gdyby zaś tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby sposobność powrotu do niej. ¹⁶ Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej⁹. Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich Boga⁹, gdyż przysposobił im miasto⁹. ¹⁷ Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, ofiarował Izaaka, i to jedyne syna¹⁰ składał na ofiarę, on, który otrzymał obietnicę, ¹⁸ któremu powiedziane było: Z Izaaka będzie dla ciebie potomstwo¹¹.

Ruminatio

Paweł ma ufność, że kiedyś osiągnie widzenie Boga twarzą w twarz. Życie tu na ziemi jest życiem zdala od Boga.

R w.6 Rozważ, że życie tu na ziemi jest życiem tułacza, życiem na obczyźnie.

K w.6 Czy tak jak Paweł podchodzisz do życia na ziemi?

M w.6 Jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana.

K-placja w.6

Wtorek

C ⁷ Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy⁴. ⁸ Mamy jednak nadzieję... i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana.

Gromadzenie

Paweł w Liście do Rzymian mówi o naszej chrześcijańskiej nadziei

G w.7 Rz 8,24 W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której [spełnienie już się] ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda?

Ruminatio w. 7

Wierzący tu na ziemi musi kierować się wiarą. Inaczej będzie kiedy osiągniemy widzenie Boga.

R w.7 Rozważ, że tu na ziemi trwamy w wierze, bo nie mamy widzenia Boga.

K w.7 Czy trwasz mocno w wierze?

M w.7 Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy⁴

K-placja w.7 Kontemplujmy Jezusa, który widział Ojca

Gromadzenie

Piotr wskazuje nam na ochronę ze strony Boga. Strzeże nas wiara

W liście do Filipian Paweł mówi o naleganiu jakiego doznaje.

G w.8 1 P 1,5 Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym.

Flp 1,23 Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem⁶, bo to o wiele lepsze, ²⁴ pozostawać zaś w ciele - to bardziej dla was konieczne.

Ruminatio w .8

Paweł mówi o swojej ufności. Jest człowiekiem nadziei. Jest w nim pragnienie przebywania w bliskości Boga.

R w.8 Rozważ znaczenie ufności w życiu oraz nadziei na bycie razem z Bogiem.

K w.8 Czy dzisiaj pragniesz stanąć przed obliczem Boga

M w.8 Chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana.

K-placja w.8 Kontemplujmy Jezusa wstępującego do nieba.

Środa

C⁹ Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy⁵.

Ruminatio

Paweł mówi o swoim staraniu by podobać się Bogu niezależnie czy jesteśmy tu na ziemi, czy będziemy w niebie.

R w.9 Rozważ staranie Pawła by podobać się Bogu.

K w.9 Czy starasz się tu na ziemi podobać się Bogu?

M w.9 Staramy się Jemu podobać

K-placja w.9 kontemplujmy Jezusa wypełniającego wolę Ojca.

Czwartek

C¹⁰ Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

Gromadzenie

Już w liście do Rzymian jest mowa o stanięciu „przed trybunałem Boga”.

W 1 do Koryntian Paweł mówi, że mu nie zależy by został osądzony przez trybunał ludzki.

Kohelet mówi o sądzie Boga. Bóg osądzi sprawy nawet ukryte.

G w.10 Rz 14,10 Dlaczego więc ty potępiasz swego brata? Albo

dla czego gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież staniemy przed trybunałem Boga.

1 Kor 4,3 Mnie zaś najmniej zależy na tym, czy będąc osądzony przez was, czy przez jakikolwiek trybunał ludzki¹ Co więcej, nawet sam siebie nie sędzę

Koh 12,14 Bóg bowiem każdą sprawę wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre było, czy złe.

R w.10 Rozważ powszechność naszego stawienia się na sądzie Chrystusa

K w.10 Czy masz świadomość sądu Bożego.

M w.10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa

K-placja w.10 Kontemplujmy Chrystusa sędziego

SOTKANIE CZWARTKOWE

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty...”

Weźmy do ręki Pismo św.

- Słuchając śledzimy czytany tekst, aby usłyszeć, co chce nam Jezus dzisiaj powiedzieć.

¹ Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczy nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwałe w niebie. ² Tak przeto teraz wzdychamy, pragnąc przyodziać się w nasz niebieski przybytek¹, ³ o ile tylko odziani, a nie nadzy będziemy². ⁴ Dlatego właśnie udręczeni wzdychamy, pozostając w tym przybytku, bo nie chcielibyśmy go utracić, lecz przywdziać na niego nowe odzienie, aby to, co śmiertelne, wchłonięte zostało przez życie. ⁵ A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek³. ⁶ Tak

więc, mając tę ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana.⁷ Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy⁴.⁸ Mamy jednak nadzieję... i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana.⁹ Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy⁵.¹⁰ Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

Prowadzący:

Odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas dzisiaj przemówił (Uczestnicy „dostają” dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu).

Prowadzący:

Podzielmy się tym co wyczytaliśmy w naszym Komentarzu do tego fragmentu (zwyczajem uczestnicy prezentują rozumienie tekstu).

Zadanie:

- ◆ W środę wieczorem przeczytaj Komentarz do 2 Kor 5,11-21